

[Ebba Strange]

til at forstå, at i jo mindre grad vi putter folk i fængsel, før de er dømt, desto bedre er det.

Jeg har tilsluttet mig – det ved hr. Torben Lund også godt – den retshåndhævelsesbestemmelse, der allerede i dag findes i vores retsplejelov. Det har jeg gjort, fordi et eller andet sted bøjer jeg mig også for den retsfølelse.

Den retshåndhævelsesbestemmelse, vi har i dag, har en strafferamme på 6 år. Der er meget stor forskel på, hvor mange mennesker det her handler om, og hvad det er for forbrydelser, vi mistænker dem for at have begået, når vi varetægtsfængsler folk, hvis straf kan starte med 60 dages fængsel, og så folk, der er mistænkt for at have begået en forbrydelse, der ligger inden for en strafferamme på 6 år.

Jeg synes, det er et afgørende brud. Jeg ved, at al retshåndhævelsesarrest er det, vi kalder anticiperet straf, altså straf før dom. Det er det også, når vi tager voldtægtsforbryderen og burer ham inde. Det ved jeg godt. Men jeg er meget bekymret ved, at vi udvider det så kraftigt, som vi er i færd med at gøre nu.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har to korte bemærkninger at gøre.

For det første vil jeg gerne kommentere det ord, der er brugt, »pinligt«. Justitsministeren omtalte det på en sådan måde, at det skulle være pinligt at interessere sig for, hvad befolkningen mener. I hvert fald blev det påduttet fru Ebba Strange, at det var det, hun havde ment.

Jeg synes aldrig, det er pinligt at interessere sig for, hvad befolkningen mener. Men jeg synes nok, det er pinligt, hvis en justitsminister ikke går det skridt videre at spørge: havde befolkningen et rimeligt grundlag at træffe sin beslutning på, da den fik en bestemt holdning? Det er pinligt, at justitsministeren ikke er gået det skridt videre.

Jeg synes også, det er pinligt, at justitsministeren kan stå for nogle måneder siden, efter at dette forslag var fremsat, og bebrejde mig som medforslagsstiller til et lovforslag, der var i smuk overensstemmelse med gældende principper i dansk ret, at man ikke havde sendt det til høring, før det blev fremsat i Folketinget, når justitsministeren frem-

sætter dette forslag, uden at det har været sendt til høring nogen steder. Det er pinligt, og så er der ikke sammenhæng i ministerens holdning.

Jeg synes for det andet, det er pinligt, at ministeren står heroppe og siger, at det alene er grove voldssager. Der har fra anden side været talt om spark og mishandling. Man har ikke med ét ord sagt, hvad det her lovforslag drejer sig om. Det drejer sig om voldstilfælde, hvor straffen skal være mindst 60 dages fængsel. Det må man holde fast på. Jeg synes, det er pinligt, at man er så langt ude i forsvaret for sin holdning, at man ikke engang oplyser Folketinget om det. Det drejer sig alene om folk, der risikerer en straf på mindst 60 dage. Så falder dette, at man skal i fængsel uden dom.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg skal ikke gå ind i en diskussion om, hvorvidt det er hr. Bernhard Baunsgaard eller mig, der opræder pinligt her i denne sal og på denne talerstol. Det synes jeg andre skal have lejlighed til at bedømme.

Det, det drejer sig om, er, at fru Ebba Strange til en redegørelse fra min side om min forståelse af befolkningens opfattelse knytter ordet »pinlig«. Jeg har ikke på noget tidspunkt bestridt fru Ebba Stranges opfattelse med hensyn til, hvordan hun vil stemme efter sin overbevisning, men det var ikke det, det drejede sig om. Det drejer sig om et angreb på synspunktet, at vi her er i overensstemmelse med befolkningens opfattelse. Jeg bemærkede, at fru Ebba Strange ikke besvarede mit spørgsmål, der i al sin enkelhed lød: vil fru Ebba Strange hævde, at dette at foretage fængsling, varetægtsfængsling i disse tilfælde, er i modstrid med befolkningens opfattelse? Fru Ebba Strange svarede ikke, men gør det åbenbart nu.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Torben Lund sagde noget forholdsvis opsigtsvækkende, nemlig at Socialdemokratiet er enig i det syn, der ligger bag lovforslaget. Nu har lovforslag af lignende karakter jo, som det er blevet fremhævet, været fremme tidligere, i 1983, og så vidt jeg erindrer, var det fremme igen i 1984, hvor bl.a. Socialdemokratiets ordfører, igen efter hukommel-